

НЕДЪЛЯ

ЦѢНАТА	
на	в. „НЕДЪЛЯ“
е:	
Въ България за год. [32 бр.] 6 лева	
За шестъ месеци 3-50	
„ три „ 2-	
ВЪ СТРАНСТВО:	
За година 8 лева	
„ шестъ месеци . . . 4 „	
„ три „ 2.50	
Неплатени писма не се прие- матъ.	
Абонамента въ предплатъ.	
Единъ брой 20 стотинки.	

ВСИЧКО	
Що се отнася до вѣстника:	писма, рѣкописи, пари и пр.,
та се отправя до редакцията	въ Плевентъ.
Неупотребени рѣкописи връ- щатъ се обратно, само ако сѫ	придружени съ нужните за то- ва пощ. марки.
За обявленията за сѣд. прие- тави се плаща по 5 ст. на дума,	ако се публикуватъ по три пъ- ти, по 3 ст. За частни по 5 ст.
на дума въ 4-та страница, а въ	първата по 10 стот. За срѣчни
(шестмѣсечни или годишни) об- явления се правятъ важни	отстъпки.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Безсмислеността на нашитѣ партии.

И наистина има ли нѣщо по-безсмисленно, по-разбъркано, безъ начало и край отъ нашитѣ партии? Нѣма съвѣстенъ човѣкъ, който не би се съгласилъ. Общата дефиниция на понятието партия не съдържа почти нищо отъ онова, което у насъ разбиратъ подъ тая дума. Прѣди всичко партия е сборъ отъ хора, възгледетѣ, убѣжденията на които върху извѣстенъ прѣдметъ, извѣстно общественно явление хармони-
ратъ една съ друга, които иматъ една обща идея за ходътъ на обществото, като историческо цѣло и които въ исповѣданието на тая идея съставляватъ така сѣщо едно цѣло. Значи, партията може да се мисли само като цѣло, отдѣлнитѣ части на което се свързватъ съ единъ и сѣщи шнуръ — идеята. Но защото хората по природа сѫ надарени съ разни умствени способности, то и въ партията се случва, единъ да стои по-високо отъ другъ, да раз-
бира по-хубаво общата идея, да е по-силенъ въ борбата за нейното достигане. Ала това нищо не прѣчи на по-силния да се смѣта и бѣде съвсемъ една-
къвъ съ другитѣ при реализиране на идеята и на-
опаки на по-слабия да бѣде съвсемъ равенъ на по-
силния; защото, ако и послѣдний да принася по-
голъма данъ при борбата, отъ никѣдъ още не може да се извѣде правото за по-силния да се качи на гърбътъ на другитѣ, да смѣта тия като безгласни покорни животни, готови на всѣка минута да вършатъ онова, което имъ заповѣда единъ хитрецъ. И това е така тамъ, гдѣто липсва идеята, която про-
никва и съединява цѣлото. Въ България това е печална истина. Каравелисти, Стамболисти, Радосла-
висти — какви сѫ тия „исти“ и защо именно да се наричатъ: *Каравелисти, Стамболисти, Радосла-
висти и пр.*? Като познаваме хубаво тия „исти“ и като глѣдаме имената, не можемъ да не дойдемъ на мисълта, че нѣколко личности, но хитри, бла-
годарение на благоприятствующи тѣмъ обстоятелства, сѫ раздѣлили обществото на групи, които сѫ кръс-
тили съ своето име, и които сѫ привързали къмъ себе си съ всичко друго, но не и съ идеалността. Ще попита, може би нѣкой, какъ е възможно безъ да има между една отъ тия имена и членоветѣ на неговата група общи възгледи, общи убѣждения, една обща идея да съществува свръзка и не ще ли се распаднѣ групата на вторий денъ отъ нейното образуване? Признаваме, че има нѣщо като идея, която прониква отдѣлнитѣ групи, ала тя е толкова слаба и тъмна, че по добръ е да се отрича нейното съществуване. Прѣдставете си едно знаме, на кое-
то сѫ ярки, бодящи очитѣ краски е нарисована лич-
ността и подъ нейнитѣ крака едвамъ се забѣлзва въ блѣдава боя идеала — това сѫ знамената на нашитѣ партии. Дали отъ идея се случватъ всѣки денъ онѣзи скандали съ нравствеността въ партизан-
лъка, които бѣха така чести особено при падане-
то на *Стамболова*? Ахъ Боже мой! защо ли гово-
римъ за идеали, убѣждения кога говоримъ за нашитѣ партии! Идеалъ — да, ако частний интересъ въ об-
щитѣ работи може да бѣде идеалъ. Партизанлъкъ —
това е срѣдство за обогатяване.

Въ интересъ на водителитѣ на партиитѣ е да държатъ въ невѣжество и заблуждение своитѣ по-
слѣдователи относително онова, къмъ което ги во-
дятъ. Въ това тѣ лесно достигатъ, като се има прѣдъ-
видъ условията, въ които живѣемъ, икономическото отношение въ настояще врѣме, което е плодъ на единъ прѣходенъ периодъ, на единъ прѣходъ отъ едно икономическо състояние въ друго и въ което частний интересъ испъква така силно. Че въ инте-
ресъ на разнитѣ водители е да оставатъ тѣхнитѣ послѣдователи въ заблуждение, се вижда най-ясно

отъ отсъствието на всѣкъ программа на тѣхнитѣ политически и партизански цѣли и стрѣмления. Оно-
ва, което ни се поднася тукъ-тамъ, изъ вѣстникитѣ, е само прахъ въ очитѣ на съпартизанитѣ, врѣменно, проходяще, ала нѣщо основно, трайно, постоянно, прѣстъдвано съ логика и разумъ въ продължение на по-дълго врѣме, такова нѣщо отъ освобождението до сега отъ никого не е излагано въ программа; или ако е сторено това, то не е одържано нито отъ во-
дителитѣ, нито отъ послѣдователитѣ.

Ако разглѣдаме всичкитѣ партии въ купъ, ка-
то една боряща се масса, не ще намѣримъ друго, освѣнъ единъ хаосъ, гнусенъ до отвръщение. Кое-
то най-много поразява, това сѫ срѣдствата, съ които се води борбата. Една партия, за която читателя се сѣща, въспитана прѣвъ врѣме на своето господству-
ване въ хамалски лъжливъ, служи си и до сега съ срѣдства, колкото безползвни, толкова и отвратител-
ни. Псувания, ругания, нечитание семейната честь, личността, — това сѫ у нея на прѣвъ планъ, смѣ-
та се като доблѣть. Но по-голямо е откровеностъ. Въ лагера на противникитѣ срѣдствата сѫ други: византийски лукавщини, денсирание тайни планове, насочени да унищожатъ не партизанина, а човѣка, всѣкидневни компромиси, изрени съ цѣлъ да под-
лѣзнитѣ противника, па даже и побойща. Ако има нѣщо ниско, недостойно за човѣка, това е като съз-
нае своето нравствено безсилие, да прибѣгва до юм-
рука. Въобще срѣдствата сѫ нечисти; но каквито цѣлитѣ, такива и срѣдствата.

Ще се намѣри нѣкой да отрича, че нашитѣ партии съ своитѣ цѣли и срѣдства за тѣхното дос-
тигание не сѫ такива, каквито ги описахме по-горѣ сѫ принесли каква годъ полза. Ний като настояваме, че тѣхното съществуване е безсмисленно, пита-
ме: каква полза сѫ принесли тѣ до сега на страната ни? — Врѣда — да, но полза никаква. Всичкитѣ партии нарѣдъ сѫ се докопвали до властта; обаче никой отъ тѣхъ не тласна България по-натѣ една пѣда напредъ въ културно или икономическо отношение; въ икономическо отношение даже сѫ докарали тя-
жестъ, но не и напредъкъ. На сититѣ оптимисти, които биха ни отговорили, че се сѣе, за да се ро-
ди и че плода иде по късно, отговаряме, че нищо не е сѣто, а напротивъ готовото е изѣдено. Ако има на лице нѣкакъвъ прогресъ, той се дължи единствено на частната инициатива и на тия дър-
жавни дѣйствия, които никой „Велзевулъ“ — зеръ така се кръшатъ нашитѣ държавници — не може да не извърши. Нѣкои може да ни подозиратъ слѣдъ казаното въ желание да изчезнатъ партиитѣ у насъ. Такова подозрѣние е глупаво. Всѣкому е позната истината истина, че *гдѣто нѣма борба, нѣма и животъ*. Борбата за общи интереси, за интереси-
тѣ на цѣлото не може да се води само между от-
дѣлнитѣ единици и ако тя би се наченала отъ тукъ, тя непрѣменно ще трѣбва да се прѣвърне въ бор-
ба между групи; това правило черпи своята сила отъ позива у човѣка за съобщение, за съоб-
щностъ, за съвмѣстно живение и отъ еднаквостта на възгледетѣ по извѣстни дѣйствия. Иначе ний бихме попаднали въ анархия, която е несъобразна съ на-
шето човѣшкото естество. Онова, което ний искаме да кажемъ, е, сегашното партизанство да изчезне; или сме противъ партизанството, партиитѣ, тѣхнитѣ бор-
би, както ги имаме сега.

Но какво трѣбва да се направи, за да при-
дежъ на нашитѣ партии другъ образъ, да ги прѣ-
върнемъ въ такива, каквито трѣбва да бѣдѣтъ и
каквито има и другадѣ? Отговора на тоя въпросъ не може да се даде тукъ и сега, защото тѣс-
нитѣ колонии на вѣстника не ни позволяватъ това. Ще го сторимъ, може би, въ единъ отъ слѣдующи-

тѣ броеве. Тукъ е достатъчно само да констатираме факта, когато, колкото и горчивъ, сме длѣжни да приемемъ за тагъвъ.

СОЦИАЛИЗМА И РАБОТНИЦИТЪ.

Подъ такова заглавие бѣхъ обнародвалъ една статия въ Софийския в. „Свѣтътъ“ брой 23 отъ т. г. Обаче уважаемия социалистически вѣстникъ „Социалистъ“ въ броя си отъ 15 того ме удостои съ единъ дългичкъ отговорецъ подъ заглавие „шап-
китѣ долу“, писанъ навѣрно отъ г. *Янко Сакъжова*, който като сподѣля изказаното мое мнѣние за мате-
риалното и физическото подобрене на работническата каста у насъ, съди ми се обаче, за гдѣто съмъ казалъ, че съ подобрене положението на работни-
цитѣ, ще може да се тури край и на днешното со-
циалистическо лутание. „Дайте, дайте, г-да буржуа, полезни общественни реформи!“ — възскачава в. „Социалистъ“ — и продължава; „ние не само нѣ-
ма да се безпокоимъ, а ще ви *подкрепяме*“. И ний сжщото искаме да направи законодателното народно събрание за въ полза на клѣтия нашъ работенъ на-
родъ и съ никакви „маски“ не настояваме затова, а искрено го желаемъ, защото имали сме случая да карватъ нашитѣ работници, върху гърба на които се хранутѣ цѣлъ сонмъ държавници и пр. непронзоди-
теленъ елементъ. В. „Социалистъ“, като желае толковъ искрено подобренето участъта на работни-
цитѣ; като ги поощорява да правятъ стайки и пр. произволи, които сѫ пакъ въ тѣхна врѣда, защо не-
говитѣ редактори, които сѫ и депутати въ камарата не приготвяватъ нѣкои законопроекта за работни-
цитѣ? Защо само въ печата вдигатъ врѣва, а въ кама-
рата само опониратъ, гдѣто трѣбва и не трѣбва? До колкото познавамъ г. *Янко Сакъжова* и *Никола Габровски*, послѣднитѣ сѫ хора развитички, имеющие и даръ слово, много нѣщо биха извършили за въ полза на работниците въ камарата, ако се огнасятъ малко по-благоразумно било съ правителството, би-
ло съ своитѣ опоненти — нар. прѣдставители и по този начинъ да спечелятъ отъ малко-малко симпати-
ята на окръжаващитѣ ги и безъ да се впускатъ въ врѣли и некипѣли, да настояватъ за прокарване на това, което проповѣдватъ за работниците. Нашия бъл-
гаринъ е наситенъ вече да чува разни словозвер-
жения и обѣщания, но той иска дѣла отъ тѣзи, ко-
ито сѫ избрани да прѣдставляватъ народа и да рѣ-
шаватъ съдбинитѣ на страната. Не е ли така г. *Са-
къжовъ*?

Въ заключение на статията си в. „Социалистъ“ казва: „г. *Моресъ*, както се вижда не е българинъ“, ами билъ испратенъ отъ *международната буржуа-
зия, („жоварна“ Австрия) като адвокатъ да краснорѣчи противъ социализма*. За да извади отъ заблуждение в. „Социалистъ“ и за негово успо-
коение, длѣженъ съмъ да му обая, че пишущия тѣ зи рѣдовце не е никакъвъ чужденецъ, а е *чистъ българинъ*, роденъ въ майка България, която кор-
кодилски се оплаква отъ искуфалитѣ наши общест-
вени дѣйци и немилостиво се скуби отъ управници-
тѣ ѝ.

Д-ръ Н. Моресъ.

ЛѢТОПИСЪ

✦ На 19 того учителя г. *Христо Домусчиевъ* държа една научно популярна сказка върху слънче-
вого дѣйствие на земята. На сказката присѣствува-
ха доста учители и учители. Ний поадравливаме г. *Домусчиева* за сполучливото заключение, което даде на сказката си: че съ изгубването на слънцето и

земята изчезва и това щѣло да стане, спорѣдъ твърдението на нѣкои астронами, подиръ нѣколко милиони години.

Отъ положително мѣсто се научаваме, че в. „Съвременникъ“ щѣтъ да сирѣ вече да излиза. Причината на това е била, че печатарѣтъ отказва да го печата за напрѣдъ, при всичко, че редакцията да е сключила контрактъ за половина година. Нѣкои казватъ, че това било скроенъ планъ отъ Стамболистѣтъ, които щѣли да купятъ печатницата и да си издаватъ свой органъ.

Получихме „Доклада“ за Плѣв. окръгъ прѣзъ 1894—95 год.

Отъ г. Кр. Мирски получихме една брошурка подъ название „Политически избори“. Между другитѣ реформи за избирателната система извлѣчени отъ „енциклопедическия словарь“ на Брокхауза Ефрона и др. г. Мирски дава и нѣкои свои възглѣди по реформирането на избирателната система у насъ.

Получи се въ редакцията ни Доклада до управителния съветъ на акц. индустр. дружество „Захаръ“ въ гр. Пловдивъ отъ А. Л. Лукашъ. Въ единъ отъ идущитѣ броеве ний ще направимъ нѣколко изводи отъ този докладъ, който съдържа прѣкрасенъ фактически материалъ.

Нѣколко души приятели ни молятъ да запишаме чрѣзъ вѣстника си: „защо почитамитѣ ни г-да Плѣвненски нар. прѣдставители не имъ се чува никакъ гласътъ въ Нар. Събрание? Да не би да страдатъ отъ меланхолия?“

Говори се, че тукашнитѣ стамболисти щѣли биле да започнатъ издаването на свой органъ наименованъ „Кореначи“.

За да се види какво е политическото възпитание на нашия народъ, особено на нашитѣ съграждани, доста релевно може да се забѣлжи отъ извлѣлата тѣзи дни партизанска брошурка „Кореначи“, писана отъ стамболиститѣ. Тѣзи брошурка, или по право казано, този пасивилъ при всякага му безграмотностъ, която личи въ всѣки редъ, но сж употребени и всичкитѣ думи отъ рѣчника на бай Свирча. Пустя груби нрави! Тѣ ще закопаятъ младата ни България, ако не се измѣнятъ.

Пишатъ ни отъ София: „Отъ вѣрно мѣсто се научаваме, че г. Стоиловъ следъ закриването на камарата ще изгони отъ кабинета г. Начевича и на негово мѣсто ще покани г. Д-ръ Данева, а на правосъдието г. Д. Маркова. До колкото можахъ да узная, г. Стоиловъ иска да създаде чисто русофилски кабинетъ. Мнозина цанковисти почнаха да се присъединяватъ къмъ г. Стоилова.“

Болшинството русофили отъ нашия окръгъ, приготвява да вземе живо участие въ прѣдстоящитѣ избори за сѣдебни засѣдатели. Има се голѣма надежда, че русофилитѣ ще спечелятъ този пътъ.

Отъ нѣколко дни на самъ пощата идуща отъ София доста кжсно пристига въ градътъ ни, вслѣдствие падналия снягъ и слабитѣ конѣе.

Зимата вече въ нашия градъ хвана якта. Отъ двѣ недѣли на самъ Плѣвненъ е покритъ съ хубавъ сняжецъ и често продължава да вали. Па и студътъ си го бива — всѣчко замръзнало. Спорѣдъ нѣкои астронами, тѣзи годишната зима щѣла да бѣде доста

тѣжка. Горката сиромашия, която се свива на дваката, безъ клечка дръвца!

Зимата вече започна на врѣдъ. Ами дали има нѣкой да помисли за ония нещастници въ Пловдивъ, кжщата и покжщината на които ги завлече водната стихия? О, далечъ такава мисль отъ нашето гнило общество! Червоугодието и дармоедството не оставягъ да помисли и за страждущето население, при всичкитѣ молби за помощъ. Ний канимъ поне тѣзи, у които още не е изчезнала мисльта за ближния, да се притечатъ на помощъ, като пожертвуватъ, кой колко може, за нещастнитѣ въ Пловдивъ, гдѣто се състави коммиссия за събиране пожертвуванията.

Нѣкои приятели ни пишатъ отъ София, че бай Мецовъ и г. Хинковъ доста се подмазвали около г. Стоилова, по послѣдния ги билъ ужъ изулпиралъ отъ себѣ си.

Г-нъ Д-ръ Друмевъ бѣ получилъ прѣди нѣколко дни една телеграма отъ Кюстендилъ, подписана отъ нѣкой си Ложаровъ. Спорѣдъ направената справка излиза, че тѣзи телеграма била подписана отъ г. Табакова, тукашния Нар. Прѣдставителъ. Въ въпросната телеграма се казва, че той ималъ ауденция при дѣда Цанкова и че послѣдния щѣлъ да вземе брѣздитѣ на управлението и че щѣлъ да се отжмѣчава на тукашнитѣ цанковисти, а най вече на редакторитѣ около нашия вѣстникъ. Копие отъ тѣзи глупава телеграма е испратена и до други лица.

Завчера тукашнитѣ русофили либерали имаха едно събрание, въ което между другото се взе рѣшеніе да продължаватъ да поддържатъ днешната политика на г. Д-ръ Стоилова при всичко, че сж отделили отъ тукашнитѣ консерватори. Въ това събрание се взе рѣшеніе да се отговори съ особена брошурка на клеветитѣ пустнати чрѣзъ памфлета „Кореначи“.

Тукашнитѣ учители и учителки готвятъ да откриятъ недѣлни и вѣчерни училища. Хвала на подобни хубави намерения!

На 11 того по случай празника Въведение Богородично, въ дѣвическото училище „Св. Николай“ слѣдъ отпуска на църквата се извърши водосвѣтъ, гдѣто присѣдствуваше множество граждани и и гражданки.

на сжщия тогъ уважаемия ни свѣщенникъ Кр. Поповъ държа едно доста съдържателно слово по случая на празника въ църквата „Св. Николай“ която бѣ прѣпѣлнена отъ молящи.

Съобщаватъ отъ София, че г. П. Мецовъ и К. Хинковъ биле скарани по между си.

Пишатъ ни отъ града: „Стамболиститѣ отъ нѣколко дни на самъ се въоръжаватъ съ леворвери и блокове за да бѣдѣтъ готови, ако въ случай цанковиститѣ вдигатъ гюрюлтия, вслѣдствие извлѣлата оскърбителна брошюра „Кореначи“. Даже и г. Помощникъ кметъ Т. Цветковъ се заканваше онзи день, че щѣло да се пролива кръвъ отъ сега на таткѣ“. Това съобщаваме съ резерва за да проверимъ истинността му. Но въ всѣки случай длъжностъ е на властѣта да бди за запазване тишината въ градътъ ни и да обуздава буйнитѣ елементи, отъ които и да била партия.

В. „Съгласие“ ще ликвидира, и споредъ свѣдѣнията, които престигатъ отъ София, г. Македонски, щѣлъ да издава другъ вѣстн., безъ да фигурира името му.

та страна, чиновника вече пристѣпи къмъ распродаването, чрѣзъ публиченъ трѣгъ, на нѣкои секвестирани прѣдмети. — Обаче въ послѣдния моментъ, абалѣка на длъжникѣтъ, който не снѣнуваше никогажъ да му се случи подобно нѣщо, е билъ увѣдоменъ за тая работа и исплати незабавно слѣдуюмото даждие. — Отъ туй врѣме Царѣтъ исплаща вече рѣдново даждието си и още за двѣ години напрѣдъ.

При Датския Дворѣ сж обикновено введени и ловотийскитѣ партии; обаче, нито единъ отъ високитѣ гости е единъ страстенъ ловчия. — Кралъ Георгій, като познатъ приятелъ на животнатѣ, не взима никакво участие въ тѣзи партии, а Царѣтъ обича да застрѣля само едеръ дивечъ, който не се намѣрва въ Дания; слѣдователно, при общенападателни ловове случва се често, че Императора не изгрѣмва нито единъ вистрелъ и позволява на сѣрнитѣ и на зайцитѣ да прѣскачатъ съвсѣмъ безгрижливъ прѣдъ неговитѣ очи. — Императора взима охотно участие въ екскурзитѣ по водата и въ риболовството. — Той сѣди самичекъ при кърмилото и 4 Князѣе грабятъ съ лопатитѣ, макаръ, че матроситѣ стоятъ при кралския мостъ, той не желае никогажъ тѣхнитѣ услуги.

Тукъ като на всѣкадѣ, прѣзъ врѣмето на ваканционното си посѣщение, той желае горѣщо да бѣде само единъ смъртенъ чловѣкъ, — а не Царя на 120,000,000 Русския народъ.

Ето защо, Рускитѣ, както и Датскитѣ дедекти-

Първото Българско Осигорително дружество „България“, ни пише, че помѣстеното антрефиле въ вѣстникѣтъ ни, какво, че и дружеството „България“ имало участие въ прѣдприятието по желѣзницата Романъ - Плѣвненъ - Шуменъ, не било вѣрно, защото участие въ прѣдприятие, било противно на членъ отъ уставѣтъ на дружеството.

Вѣстникѣтъ ни миналата сѣбота не може да изледи по причина на болѣсть на нѣкой работници, и по друго, че самата печатница имаше друга работа сѣшна, която стана причина, щото вѣстникѣтъ ни да прѣскочи една недѣля. Ще се потрудимъ да допълнимъ това.

Въ рѣчитѣ казани на банкета даденъ отъ г-да офицеритѣ отъ 4 полкъ по случай боевия празникъ, е билъ пропустнатъ и тостътъ държанъ отъ Г-на Подполковникъ Фиковъ за Военния Министръ Г-на Полковникъ Р. Петровъ, който е показалъ умѣние да раководи войскитѣ въ врѣме войната ни съ Сърбитѣ, като началникъ на Генералниѣ щабѣ. Това е дало поводъ, види се, на нѣкои наши противници, да го прѣтълкуватъ, че ужъ този тостъ билъ нарочно пропустнатъ. Ние заявяваме че нѣма никакво нарочно а просто е испустнато при блѣжкитѣ кога сж биле държани; толкова повече, че всѣкой признава високитѣ способности и умнитѣ распорѣждания на Г-на Петрова въ врѣме войната. Така сжщо е погрѣшено за г-на Петрова, бившъ полковий Командиръ въ врѣме войната на 4 полкъ, гдѣто е казано, че командувалъ дружината на мѣсто полкѣтъ.

Прѣзъ дене си бѣше дошелъ въ градѣтъ ни по службени работи начал. щаба на 3 Бдинска Дивизия Г-нъ Тодоровъ, който и замина прѣзъ Рахово за Вратца.

Г. Тончевъ, п. прокуроръ при Плѣв. Окр. Сѣдъ е прѣмѣстенъ на сжщата длъжностъ въ София.

ВЪНКАШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Рускитѣ вѣстници по нашитѣ работи. Въ русския вѣстникъ „Свѣтъ“ № 257 срѣщаме слѣдующата статия, която по интересността на съдържанието си заслужа вниманието на читателитѣ ни: С.- Петербургъ 28-й Октомврий. Пишатъ ни отъ София, че българитѣ като не биле удовлетворени отъ резултата на депутацията, която ходи миналото лѣто въ Петербургъ во главѣ съ Митрополита Климентъ, испращатъ нова депутация, която несъмнѣнно и явно ще прѣдставлява цѣлия български народъ и неговоти желание. Отъ народното събрание ще отиде Прѣсѣдателя и 12 души членове, отъ духовенството двама владици, отъ армията 1 генералъ, 1 полковникъ 1 майоръ и 1 капитанъ, отъ сѣдебнитѣ вѣдомство прѣсѣдателя на кассационния сѣдъ и този на апелацията. Такава депутация ще бѣде вече несъмненото изражение на народната воля. Такова движение, което има за основа - жизненнитѣ, най - трогателнитѣ, най - благороднитѣ чувства, е достойно за всѣка оцѣнка.

Политическата Руссия — могъществена и горда, въ всичкитѣ си начинания, които се касаятъ до народната ѣ струна и свръзкитѣ на русския народъ съ свѣтъмненитѣ му, народитѣ отъ западна Европа

ви тайни, полицейски органи, Му ставатъ чрѣзъмѣрно отвраителни и, Той се старае по всевъзможни начини да избѣгва отъ тѣхната служебна ревностъ. — Приказватъ, че Той се забавлява много радостно, когато Той може да ги излѣгва; Напримѣръ, когато Той го търсѣтъ по источната страна, Той се намѣрва на западната, порою това полицейскитѣ строги мѣрки ставатъ тамъ, не ще съмнение, съвсѣмъ излишни ако не смѣшни.

Събраніето гжи по иглиститѣ горички отъ самъ Езромското езеро съставлява една извѣнрѣдѣ голафа, мирна, расходка, за която той се интересува твърдъ много. — Снабѣни съ по една кошничка върви Императора заедно съ Княгинята Волдемаръ каратъ се, ако нѣкой отъ тѣхъ намѣрва повече вкусни гжи, които, слѣдъ заврѣщаніето имъ въ дома, собственния готвачъ на Императора приготви по неговото желание. — Относително всѣкидневното облѣко, Императора Александъръ III е много скромнѣнъ, ако щещъ, даже простъ: той носи винаги единъ пепелянъ жакетъ, гащи отъ сжщата боя и е на широко-крагла шапка. — Подобенъ костюмъ много подходящъ за всичкитѣ му прѣдприемания въ кулата „Фреденебургъ“. — Желанието му е всѣкогажъ, колко е възможно, да не се дага никаква гжрюлтия (шумъ) заради него. — Той присѣдствува съвсѣмъ малко врѣме, само въ извѣнрѣдѣни, необходими случаи, на официални тържества и, чуждѣ

ПОДЛИСТНИКЪ

Кулата „Фреденсбургъ“ и Царѣтъ „Александръ III-ий“
(Прѣв. отъ Нѣмски: Варт. Робертъвичъ.)

(Продължение отъ 14 брой.)

Царѣтъ толкосъ е обикналъ кулата „Фреденсбургъ“ щото той си е купилъ една малка вила (колоскъ) съвсѣмъ близо до нея. — Това здание прѣдлага на първия поглѣдъ нищо особено забѣлжително, относително външното си устройство; обаче, вътрѣ то е съвършено наръдено, като едно ергенско помѣщение съ едно особено великолѣпие. — Въ туй си помѣщение Царя държи постоянно общественитѣ си бесѣди, тѣй наричани „Шоколадни“; най главна за младѣжитѣ и, тогава всѣкий може да го види, какъ той стои въ градината аккомпанирайки такта на Датскитѣ пѣсни, които веселата тѣлна пѣе съ особено въехищение.

Купуванието на тая вила щѣла безъ малко да вмѣкне Императора въ едно исклучително, само за коронясванитѣ глави положение. — Имаше да се плаща за тая малка земелна собственностъ единъ общинский данѣкъ, около 40 пфентъ (60 стотинки), прѣдъ видѣ, че паритѣ не сж били внесени своеврѣменно, вѣрния финансовъ чиновникъ е прѣдписалъ единъ запоръ противъ притежателятъ; понеже той не се яви лично, нито единъ опѣлномощенъ отъ негова-

сръбца рѣшителенъ и енергиченъ отпоръ въ правителствата на Германия и Австрия. Политическата Русия — въ всичкитѣ си работи, касателно православието — на западна Европа — сръбца още по енергична интрига отъ страната на римо-католическия свѣтъ. И трѣбва да се даде справедливостъ на руската дипломатия, че до сега тя се държи така, като че ли отъ себѣ си прѣдставляваше по работитѣ по отношение къмъ народността и вѣрата — не историческата Русия съ нейнитѣ явни стрѣмления къмъ обединението на родственитѣ си по религия народи, а западно-европейскитѣ интереси. Освѣнъ отъ политика, съ нищо друго Русия не е раздѣлена отъ Молдавия, Влахия, България, Сърбия и отъ голѣмитѣ славянски населения въ Австрия. Всичко това мисли за обединение по между си, иска съюзъ, дружба, нравствени връзки и разнѣна на добри чувства, ала се задава съ чашка вода отъ Виена и Берлинъ, при пълното мълчание отъ страна на официалната Русия.

Българския народъ иска да се освободи отъ опекуството на Австрия, търси помощъ, търси подпора отъ православната Русия и, ако би българския народъ да трѣгне подъ едно знаме съ Русия, подъ знамето, което ще обедини славянскитѣ народи, подобно на обединението на германската империя — на германскитѣ народи — то сѣдбинитѣ на Русия, въ западна Европа щѣли да бѣдѣтъ пообезпечени, западната ѝ граница тогава би била непокажната и цѣлия истокъ щѣше да ѝ бѣде като естествено достойние. Трѣбва прѣдварително ягко да се стѣпи на западъ, за да може да се властвува на истокъ.

Дано слѣдъ идването на новата българска депутация да изчѣзне студенината на нашата външна политика въ дѣло по обобщението ни съ едновѣрнитѣ ни и еднокръвни народи.

По литературната вечеринка.

Учителитѣ и учителкитѣ отъ основнитѣ училища въ градътъ ни, тази година развиватъ особена дѣятелностъ вънъ и отъ училището. Инспектора, който е по близкъ до тѣхъ, прѣди нѣколко дни, между другия разговоръ искава голѣмо задоволствие отъ тази годишния учителски съставъ, като се оплакваше отъ Луковитскитѣ учители, между които се пѣхнала онѣзи партизанщина, която днесъ тѣ безстыдно задушава нашето общество.

Да, гдѣто има благородни стрѣмления, инициатива, стоворъ — тамъ има и обществена дѣятелностъ. Отъ приятелъ почуваме сегиз-тогизъ, че учителското ни тѣло въ градътъ наскоро щѣло да открие недѣлни и вечерни училища. Минклата пѣкъ недѣля слѣдъ отпуска на църквата учителя г. Домусчиевъ държа една свѣршена научна сказка за влиянието на слънцето на земята. На сѣкция денъ вечеръта (19 того) сѣщата тази учителска корпорация даде една приятна литературна вечеринка по която ни е думата.

Программата на тази вечеринка се състоеше отъ четире отдѣла, а именно:

1. 1). Скаска: „за домашното въспитаание“; 2). Декламация: „Ековѣтъ“ - Вазовъ; 3). solo 4. Чтение: „приказка за фрака“; 5). Декламация: „кажи ми, кажи бѣдни народѣ“ - Ботевъ; 6). Дуетъ. 11. 7). Чтение: „Исповѣдъ на една нечиста свѣсть“; 8). Декламация: „Викторъ хюго“ - 9). Дуетъ. 10). Диалогъ: „птичка“. 11). Декламация: „Левски“ - Вазовъ 12). Сцена: „Руссана“. 111 13). Чтение: Гадание. 14). Декламация: „Борба и борци“, - Вазовъ. 15) solo (не изпълнено Б. р.) 16). Декламация: „лудий“ - Ст. Поповъ. 17).

княжески визити, прѣзъ врѣмето на неговото прѣбывание въ Дания, сѣ явно противни на неговото желание. — Така му е станало. не ще съмнѣние, много неприятно, напирмѣръ, посещението на Парижкия Графъ, който извѣсти ненадѣйно тѣя година пристиганieto си. — При получанието това извѣстие, той свива мишницитѣ си съ едно много знаменателно движение: „И тукъ челоуѣка не може да намѣри спокойствието си?“

Императрицата изгѣдва много малка и слаба насрѣщѣ супруга си; но, нейното лице е толкова приятно, мило и хубаво, че всѣкий може да разбере много лѣсно, че Императора се е влюбилъ въ нея и само въ нея лично. — Помежду високата двоица царува най истинската и най хубавата хармония — една обичъ, която става постоянно още по силна, защото и двамата сѣ прѣминавали често пѣти прагътъ на смъртъта. — Прѣзъ врѣмето на ужаснитѣ, nihilистически дни и заканвания императрицата е запазила едно душевно спокойствие и вѣра, които повече отъ всичкитѣ други земни приключения, дадохъ на Царя нуждитѣ сили, за да надвива подземнитѣ, дяволски сили, които го шпионирахъ и прѣслѣдвахъ на всѣкъдѣ. — Вѣроятно е, че по тази причина Императрицата трѣбва да има едно голѣмо влияние върху Царя, т. е., ако въпроса не се касае до нѣкои политически дѣла, защото относително подо-

Трио. 18). Сцена: „Бай Ганьо журналист“. IV. 17). Табло отъ живи картини.

Тази вечеринка се даде съ благотворителна цѣль, за поддържане бѣднитѣ ученици. Изобщо программата се изпълни сполучливо. Особено пенито на дуетъ и трио се посрѣщана съ шумни рѣкопѣскания отъ публиката, която изпълне театралния салонъ „Съгласие“. Въ скобки казано, намъ ни направи приятно впечатление подготовенитѣ и обработенитѣ гласове отбрани изъ между сръбцата на нашитѣ учители. Обаче твърдѣ странна и неумѣстна ни се вижда сцената *Бай Ганьо журналист*. Че свѣршенната наша газетарска журналистика е испаднала въ калѣта, че тя се обърна на расадникъ на разврата, деморализацията, лажката-всичко което затѣмнява челоуѣкото — това не веднѣжъ сме го казвали и нѣколко пѣти сме вѣставали за нейното подобрене, както и други нѣколко наши събратия по професия, ала съ разни сцени и памфлети и литературни вечеринки, давани особено отъ учителското тѣло да се бичува българска журналистика и то въ Пѣвненъ, гдѣто има само единъ журналистъ, това ни се вижда май тенденциозно. Каквата и да била вечеринка, давана отъ учители, трѣбва да има и своето въспитателно значение. А каква въспитателна стойностъ има сцената „Бай Ганьо журналист“? — На този въпросъ, сѣщата вечеръ, между антрактитѣ, единъ приятелъ, учителъ, ето какъ отговаряше: „ний като учители прѣмата длѣжностъ на насъ лежи да бичуваме и посочваме грѣшкитѣ на нашата журналистика“. . . . За да имаме добра журналистика, прѣди всичко трѣбва да въспитае народа.

За да познаешъ единъ народъ въ каквото отношение и да било — виждѣ неговата литература, казва единъ мислителъ. Ето защо нашитѣ учители трѣбва да обжрнатъ повече внимание върху общитѣ нрави, пороци на нашия народъ, отъ колкото да „бичуватъ“ едно съсловие — журналисти.

Но тѣ или иначе и *Бай Ганьо* доста разсѣя публиката, която и остана доволна, като всѣка смѣшна сцена. Желателно е, ако по-честичко се даватъ такива литературни вечеринки и да се не испускатъ дългитѣ зимни нощи. Обаче за разнообразие добръ ще сторѣ Пѣвненската интелегенция, ако устройва и музикални вечеринки. Ний мислимъ, че ще се намѣратъ мнозина любители на музиката, които да взематъ участие въ такава една вечеринка, да и тукашния кашемейсторъ на военната музика вѣрваме, че нѣма да откаже своето съдѣйствио по подготвляването.

Разни вѣсти и хумораски.

Австрииското доброжелателство, достига до една доста чувствителна точка на Българския народъ. Ето Ви: отъ 1885 г. до 1895 г. въ дѣсятъ години време нашитѣ, немци благодѣтели, сѣ внесли у насъ стока за 253 милиона!! а земали сѣ отъ мушията си - България само за 32 мил. Като пригудимъ и 300 милиона заемъ, направенъ отъ покойний Стамболовъ!! Искатъ да кажатъ нѣкои че лѣля Австрия ни мислила доброто! А ми че по добро отъ това може ли да бѣде, да ти дава милиони, и не благодарностъ, на всѣка крачка просѣнци, разбира се немски благодѣтели?!

— Въ Одеса прѣди нѣкой денъ се случила слѣдующата искусна кражба. Заранъ рано, младъ облеченъ добръ Господинъ, явява се въ домътъ на една вдовица, Госпожа, която още спала. Г-нътъ намѣрилъ слугинята, която току що подпалила самовара. Казвалъ ѝ бързай та дай на Г-жа Х. това писмо отъ Баронъ У. защото е твърдѣ бързо. Слугинята отъ начало не се смислявала, защото не ѝ щѣло да безпокой Господарката си, но като видѣла напослѣ, че настоятелно се искало, отишла събудила Го-

бенъ видѣ въпроси, Русския Автократъ е непоколебимо неотстъпчивъ.

Великия Князь, Прѣстолонаслѣдникътъ прилича вѣншно, сигурно и вътрѣшно, на майка си. Той много се интересува ревностно за различни науки и искусства; обаче-по малко за военщината.

Вслѣдствие на това се бѣ прѣснала даже една абсурдна мѣлва: Царътъ иска да го лишава отъ Прѣстолонаслѣдството и, че той желателно прѣдпочита по малкия си синъ, Алексия, който прилича удивително на него. — Извѣстно е, че Императорътъ може да извърша подобенъ актъ спорѣдъ указа на Петръ Великий, указъ, който е билъ приложенъ въ практика отъ Александръ I-й. Но Императора Александръ III не е помислилъ никогажъ за подобно нищо, защото въ дания случай, той щѣлъ да взема отдавна врѣме необходимитѣ и подобающи мѣрки за подобенъ случай. — Рѣчената мѣлва е просто излѣзла отъ едно глупава, Русско суевѣрие, което гласи: Слѣдъ Царя Николай I-й нѣма да доде прѣзъ слѣдующитѣ три поколения нито единъ подобно именний Царъ.

Това суевѣрие се подкрѣпи още по силно, защото Цесаревичъ Николай, по голѣмия братъ на настоящия Императоръ се е поминалъ прѣдъ смъртъта на баща си.

Настоящия, Царствуюций Императоръ не е суевѣренъ и, дано да не се случватъ нѣкои си непрѣд-

спожата си и дала писмото, което имало слѣдующето стихотворение:

Самовара ври,
Господжата спи,
Господарката ще стане
Самовара не ще да застане.

Като го прочеа, попитала веднага слугинята, гдѣ е самовара? „Киши Г-жо, иди и виждѣ.“ Когато утишла слугинята, намѣрила, какво? водата излила, и самовара нѣма. *Поетъ Крадеуъ.*

ЗНАМѢНИЕТО НА ВРѢМЕ.

Нашитѣ „коренячи“ (Стамболисти)

Миналата зима покойния Стамболовъ, за да представи било предъ Н. Ц. В. Княза, било прѣдъ вѣншния свѣтъ, че има послѣдователи (изгонени чиновници) и че въ България безъ него владѣй *анархия*, бѣше съобщилъ съ едно окръжно до свойтѣ си, мѣжду другадѣ „въ Пѣвненъ, да искаватъ недовѣрие на правителството, когато поздравляватъ княза по случай рождениетъ му денъ 14 Февруарий“ Като пригѣдвахме книгата, намѣрихме слѣдующата телеграмма подадена отъ *нашитѣ* тукъ, съ която само заключение-то даваме на читателитѣ си, както и почтенитѣ имена на нѣкой лица, които презъ Февруарий т. г. пѣдеха правителството, а днесъ ужъ вѣрни. Ето:

„Днешнитѣ Ваши свѣтъници при стѣпанването си на властъ, високо прокламираха че ще намалѣтъ данацитѣ, и че ще скратѣтъ расходитѣ по бюджетитѣ, а днесъ какво *вижда* Българ. данакоплатецъ? Увеличение на данъцитѣ и на бюджета расходитѣ. Предъ видѣ на това *колѣнопреклонно* молиме В. Ц. Височество, да зематъ мѣрки да се въведе въ страната миръ и безопасностъ и да се прикратѣтъ *гоненията, убийствата* и личнитѣ отмѣщения при това още искаваме *пѣлно недовѣрие* къмъ правителството за противозаконната му (като че има и закона) и сѣсипителна политика и моли да *повѣри* страната на хора съ доказанъ патреотизмъ“ (ala Стамболовъ).

Сме и пр. И кои искаватъ недовѣрие мѣжду другитѣ: Тодоръ Табаковъ, Георги Тодоровъ (изгоненъ нот.) Ив. Генчовъ, на Ив. Стамболовъ шуре, Петръ Поповъ (нека се каже самъ какъвъ е) Ламби Гетовъ (фалитъ) Иванъ Мендиликовъ (фалиралъ) Марко Карабеловъ (сега нашъ) Цвѣтанъ Ивановъ сѣщъ Цв. Караивановъ (види сѣ да го е било страхъ като касиеръ) Тодоръ Христовъ има двама единътъ Т. Христовъ Щирковъ, другия Бърдаревъ, ако е послѣдния той и учителъ, Цвѣтковъ кмет. намѣст. а още по забѣлежителни сѣ, които искаватъ недовѣрие фигуриратъ и личности като *Ширло Мехмедъ и Арифъ Ширловъ*, личности, напѣлно предадени на Стамболовщината!

Знамѣние на времето!

видени, извънрѣдни случаи, слѣдъ Александра III-й ще се въскачи на прѣстола на Царетъ, *Николай II*.

Кралътъ Кристианъ IX има единъ годишенъ апанежъ отъ 1,000,000 марки и не прѣтѣжава никакъвъ частенъ имотъ. — Тая сума не е много значителна за поддържането на единъ Царский Дворъ, кѣдѣто се изискватъ такъвѣ извънрѣдни, голѣми разноски заради едно горѣописанно гостопримство. — Въ едно врѣме циркулирахъ даже различни слухове, че гоститѣ, най главно, Царя плащалъ за прѣбыванieto си въ „Фреденебургъ“, обаче, оказва се, че тѣзи слухове сѣ свѣршено некоректни.

Въпрѣки голѣмата благодарителностъ на Датската Царска Двоица не се случва никакъвъ дефицитъ; благодарение на оберхофмаршала, Левенскоидъ, който води едно отлично финансово счетоводство; напротивъ можло даже да се спестява нѣщо при подобни, обикновени отношения и при една разумна икономия. — Поддържането на Двореца въ „Фреденебургъ“ не е, като казахъ по горѣ, по никой начинъ чрѣзмѣрно скъпо; най-голѣмитѣ разноски прѣзъ врѣмето на посѣщенията всѣка втора година се въскачватъ до краглата цифра 80,000 марки, които се изваждѣтъ лѣсно изъ Царската касса. Гоститѣ сѣ, по този начинъ, дѣйствителни гости — а не нѣкои си платящи, лѣтни гуляци; противното щѣло да противорѣчи свѣршено на благородния характеръ на Краля Кристианъ, IX-й.

Край

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ

Господине редакторе!

Въ одбиване на военната си повинност ний врѣменнитѣ основни учители, на изобщо учителитѣ трѣбва ли да се ползуваме съ еднакви привелегии? И ако трѣбва то ползуваме ли се съ такива? Азъ ще се потруда по възможности да отговоря въ кратко на тия въпроси, които сж отъ капитална важностъ за насъ учителитѣ и за всѣки съвѣстенъ чловѣкъ. Чл. 60 отъ „закона за народното просвѣщение“ признава за врѣмenni учители, всички лица, които не притежаватъ исканото по чл. 58 отъ сжшии законъ образование, или не сж учителствували най-малко 5 год. до издаването на Живковия педоносчикъ. По този начинъ за такива учители сме съ хилиади, които ни дава право да се ползуваме всички съ еднакви привелегии въ каквото и да е отношение. И като тъй всички трѣбва да се ползуваме съ правото, което ни дава чл. 23 отъ „закона за въоръженитѣ сили въ Българското княжество“ и чл. 90 отъ „закона за нар. просвѣщение“ т. е. учителитѣ трѣбва да отбиватъ военната си повинностъ прѣзъ ваканцитѣ (1 Юлий — 1 Септемврий) въ течение на 2 год. за да не страда интереса на учебното дѣло. На многото отъ насъ се дава това право; ала за голѣма жалостъ, че за мене нещастни се отнема, при всичко, че тѣзи ми е 6 год. отъ какъ сжъ се посвѣтилъ на този свѣтъ за народа ни но онеоправдана длъжностъ „учителъ“. Азъ сжъ взѣтъ за войникъ отъ Пльв. Окр. наб. коммисия въ 18-ий наборъ. Прѣзъ м. год. подадохъ задължително г-ну Н-ку на 17-й Доростолски полкъ, които съ писмо до г-на Пльв. Окр. Учл. Инспекторъ под № 5537 от 23/X. н. г. ми поврѣща задължителното, като казва, че не мога да бѣда приетъ да си отбия военната повинностъ като учителъ, понеже сжъ билъ далъ кжсно адължит. си, а ще служа въ резервнитѣ кадри, когато бѣда повиканъ (освободенъ сжъ по ждрѣбие). Кждѣ 20 т. м. ще бѣдемъ повикани, а азъ трѣбва да натия дѣцата, като телци по полето.

Отъ цитиранитѣ по горѣ членове става ясно, като бѣлъ денъ, че ние учителитѣ имаме еднакви привелегии въ отбиването на военната си повинностъ слѣдователно трѣбва да се ползуваме и еднакво; но за жалостъ е че на нѣкои отъ насъ се отнема това право, както е случая съ мене. О! колко ми копѣе душата, като гледамъ, че законитѣ ставатъ за едного майка, а за друго маща. Защо мойтѣ другари да служатъ, като учители съ които имаме еднакви права, а азъ нещастни да служа на обдо основание? Тѣй върви свѣтътъ! Апелирамъ кѣтъ всички учит. друж. изъ България и кѣтъ Г-на Пльв. Окр. Учл. Инспекторъ съ молба да се застъпятъ прѣдъ надлѣжното мѣсто за извоюване законната справедливостъ да се ползувамъ съ правото, което ми даватъ горнитѣ членове, да отбия военната си повинностъ прѣзъ ваканцията, а не сега.

с. Комарево, 4 Октомврий 1895 год.

Съ почитъ: М. Драгневъ

Учителя отъ с. Горни Дѣбникъ, ни съобщава съ писмо отъ 6 Октомврий че въ селото между дѣцата се явилъ дифтеритъ, особено между основното училище. За това нѣщо било писано на г. Окр. Лѣкаръ, но не било ваето и до днесъ никакви мѣрки. Търсили участковия фелдшеръ и до днесъ никой не дохожда. Общ. Кметъ, както и учителя се страхунали да не земе болѣстѣта по угрозавъщ характеръ. Искатъ се мѣрки отъ когото слѣдва.

„Завчера Ви бѣхъ писалъ, че Марко го кръщаваха и той е вече въренъ. Съ него се срѣщахъ една вечеръ у клуба на радославиститѣ, гдѣто ми разправятъ, защото нахлихъ на дявола свѣща — да мине моста. Казамо, че дядо Петръ му обѣщавалъ че ще сирѣ дѣлото за „соревеника“ за което билъ писалъ на За славовишкото дѣло, ако не ходили Хинковъ, Мецовъ да се молятъ на Тодорова то била изгубена работата. За Табаковъ, какво да Ви кажа, ни го приематъ и Радославиститѣ, защото отказвалъ да подпише прошенито за покрѣстванieto. Той ходилъ въ дома на Тодорова, обѣщавалъ му всичко. Оплаквалъ му се, че въ Пльвентъ го прѣслѣдвали, искали да му отнематъ адвокатството и др. работи, които Г. Тодоровъ, на слѣдующий денъ разправилъ на другитѣ. Ще чуеме въ скоро време да се събднѣятъ наедно. Прѣдстави си, че П. Мецовъ, които бѣше опсванъ най-много, казваше ми Г. М. Карабеловъ, въ едно Ваше кафене, днесъ съ дядо Ви Петръ ходятъ наедно. Едно което може да Ви утвърди, че нито Табаковъ, нито Марко нѣматъ благоволенieto на Г. Стоилова. Слѣдующето писмо ще Ви пиша за една кална афера на тримата Ви депутати, между които ся е случило въ едно благородно заведение „Х.“

Съобщаватъ ни, че в. Свобода щялъ да сирѣ отъ нова 1896, понеже нѣмало срѣдства да се издържа, а отъ абонатитѣ никой не плаща. Ние мислимъ, че трѣбва да ся останали още отъ Стамболовитѣ полесе . . .

МИСЛИ И ИЗРЪЧЕНИЯ.

Ако нѣкоя жена сама заприказва за уважението, което трѣбва да ѝ се прави, значи, че тя го не заслужава. Другаритѣ по чешката, както и любовницитѣ на жената еднакво сжко струватъ.

Лошитѣ примѣри, както лошо о вино, затѣмняватъ разсѣдѣка и испразватъ кесията.

Най-добрия приятелъ е този, който живѣе нѣколко хиледи километра на далечъ и въ работитѣ на приятеля си се не виѣсва.

Отговоренъ - редакторъ: Хр. Ц. Крушовски.

За свѣта трѣбва да се благодари само тогава, когато видишъ, че нѣмашъ нужда отъ него.

Никога не измѣрвайте умътъ на хората по сторенитѣ нѣмъ слупости. Това е равносилно като да измѣрвашъ талията на жената по сантиметритѣ на корсета ѝ.

Ако иска нѣкой да се счита богатъ, той трѣбва да мисли, че паритѣ му сж доста за него.

КНИЖНИНА

ЮРИДИЧЕСКИ ПРѢГЛЕДЪ година III. 1-й Ноемврий 1895 г. книжка XVII. излиза подъ редакцията на Стефана С. Бобчевъ СЪДЪРЖАНИЕ: I. Тълкуването на точка Г. кѣтъ чл. 5-й и 6-й отъ закона за адвокатитѣ. Д-ръ Нейовъ. II. За несмѣняемостта на сждитѣ Д-ръ Нейовъ. III. Нови посоки въ правната наука. Прѣв. Т. Даракевъ. IV. По кражбата на домашния едъръ добитѣкъ Хр. Рашковъ. V. Кѣтъва по дѣла въ които участвуватъ непълнолѣтнѣ. Настойникъ. VI. чл. 151 отъ закона за настоянничеството. Настойникъ. VII. По закона за продажба на недвижими имущества съ домашни условия или частни актове. Г. А. Петровъ. VIII. Сждѣна практика I. Върхов. Касац. Сждѣ. — Спорѣдъ чл. 94 отъ търгов. законъ джированieto е правилно, макаръ и да е казано, че стойността е приета въ смѣтка. — Публично-административния правилникъ за сключаване на договори и за задърженията, които се налагатъ на прѣдприемачитѣ, има задължително приложение и кѣтъ общинитѣ за прѣдприятията, които тѣ отдаватъ съ търгъ за тѣхна смѣтка. IX. Нашии печатъ за сждѣбно-правнитѣ въпроси. — В. „Ст. Планина“ — по закона за сждоустройството и несмѣняемостта на практицитѣ сжди и по законопроекта за търговския кодексъ. — В. „Чиновикъ“ — за назначенията и увольненията на чиновницитѣ. — В. „Новини“ — за самоубийствата въобще X. Правителствени наредби, окръжни и пр. — Доклада на мин. прѣдседателя Д-ръ Стоилова до VIII Обики. Народ. Събрание по новий проектъ за наказателенъ законъ. XI. Разни вѣсти и бѣлѣжки. — Законодателно движение. — Новия наказателенъ законъ. — Нови сборници отъ закони. — За сждѣбната палата въ Пловдивъ. — Общи наставления за прокурорствата и полицията. — Юбилей на сенатора А. Кони. XII. Юридически книгописъ. — Уставъ за наказанията, които мировитѣ сжди могатъ да налагатъ и пр. Наредилъ и издава В. Огняновъ, Хасков. Град. Мир. Сждия. — Юрид. Списание, год. VIII, кн. X. XIII. Обявления на корицитѣ.

ОБЯВЛЕНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5181

Подписаний Ив. Чолаковъ И. Д. пом. Сждѣбентъ Приставъ при Пльв. Окр. Сждѣ на II-й участѣкъ на основание изпълнителни листъ отъ 19 Септемврий 1894 год. подъ № 2398 издаденъ отъ Пльв. Окр. Град. Мир. Сждия въ полза на Димо Яневъ отъ гр. Пльвентъ срѣщу Илия Гетовъ отъ сжщия градъ за 120 лева и др. разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Град. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 10 Декемврий и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ недвижими имоти а именно:

1). Петстотинъ квадратни мѣтра (500) отъ единъ дворъ, находящъ се въ гр. Пльвентъ въ 8 квар. номеръ на платната врата 044, между сѣбди: Христо Павиловъ, Гоци Ивановъ Пачо Ванювъ и пѣтъ, оцѣнена за 250 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ се имоти могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Пльвентъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ и разгѣждатъ книжата по проданта въ с. Пелишатъ.

гр. Пльвентъ, 20 Ноемврий 1895 год.
И. Д. пом. Сждѣбентъ Приставъ Ив. Чолаковъ
Дѣло № 610 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1

Управителнии свѣтъ на Пльв. Акцион. Дружест. „Напрѣдѣкъ“ търси лице, за Директоръ Касиеръ, което да е свършило Търговско училище, да притикава документи, че е било чиновникъ при нѣкоя търговска кантора или банка и да владе поне единъ чуждостраненъ языкъ: Немски или Френски. За споразумение до Управител. свѣтъ на дружеството.

Управит. Свѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1

Управителния Свѣтъ на Пльв. Акцион. Дружест. „Напрѣдѣкъ“ на основание чл. 51 отъ Дружест. уставъ обявява за знание на интересующитѣ:

1. Че Дружест. „Напрѣдѣкъ“ въ общото си годишно събрание на 29 Окт. н. г. протоколъ № 1, съгласно чл. 31 отъ сжща уставъ избра за Членове въ управител. свѣтъ, дружественнитѣ Акционери: Д. Стояновъ, К. Михайловъ, Ив. А. Стаменовъ, П. Н. Пѣевъ, Ив. Спасовъ, К. Ячѣвъ, П. Х. Шошовъ, Н. Н. Воиниковъ, Н. С. Дирековъ, Н. Ив. Дочевъ, Хр. Г. Върбенковъ и А. П. Дирековъ. Заб. 1). Управит. свѣтъ въ засѣданието си на 1-й Ноем. н. г. протоколъ № 1 избра за прѣдседателъ на свѣта, Д. Стояновъ, а за подпрѣдседателъ К. Михайловъ, останалитѣ оставатъ за членове въ свѣта.

Заб. 2). Ив. А. Стаменовъ, съ протоколъ № 2 отъ 7 Ноем. н. г. сж прие отъ дружеството да изпълнява врѣменно длъжността Директоръ — Касиеръ.

II.

Дружеството, почва да функционира отъ 15 текущи мѣсецъ Ноемврий и ще върши до II-ро распорѣждане, операциитѣ прѣдвидени въ чл. 20 бук. Б. п. п. 3 и 7 отъ Дружест. уставъ.

III.

Управит. свѣтъ извѣства на Г. г-да Акционеритѣ, че тѣзи, които до 30 Окт. н. г. не сж внесли II-та вноска на подписанитѣ отъ тѣхъ акции, поканватъ се за по слѣденъ пътъ да внесѣтъ най-късно до 31 текущи. Суммитѣ ще се внесѣтъ въ дружеството. Спрямо ония Г. г-да акционери които не внесѣтъ II-та вноска до оирѣ дѣлениятъ по горѣ срокъ, ще се постави съ тѣхъ съгласно забѣлѣж. на чл. 5 отъ дружественнии уставъ.

Управител. Свѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3707

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждѣбентъ Приставъ при Пльв. Окр. Сждѣ на I-й участѣкъ на основание изпълнителни листъ подъ № 635 издаденъ на 5 Мартъ 1894 год. отъ Пльв. Град. Мир. Сждия въ полза на Маринъ Николовъ отъ г. Пльвентъ противъ Иото Тоновъ отъ сжщия градъ за искъ 322 л. 50 ст. съ лихви и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Град. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 15 Ноем. т. г. и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Пльвентъ слѣдующитѣ принадлежащи на длъжника имоти а именно:

1) Една частъ отъ дворѣтъ находящъ се въ г. Пльвентъ II кварталъ въ който е построено една кухня съ дължина 4 метра ширина 3 метра височина 2 1/2 метра дворѣтъ 240 к. метра при сѣбди: отъ двѣ страни училището „Мария — Луиза“ дворѣтъ и кжщата на длъжника кѣтъ и пѣтъ оцѣнено за 300 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ да купятъ да продаваемитѣ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Пльвентъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ и прѣгѣждатъ книжата по проданта.

гр. Пльвентъ, 10 Ноемврий 1895 год.
Сждѣбентъ Приставъ Ив. А. Гърковъ
Дѣло № 131 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3677

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждѣб. Прист. при Пльв. Окр. Сждѣ на I-й участѣкъ на основание изпълнителни листъ отъ 16 Майъ 1895 год. подъ № 1680 издаденъ отъ II-й Пльв. Окр. Мир. Сждия въ полза на Николай Игнатовъ отъ г. Пльвентъ срѣщу Цвѣта Цоновица настояница на малолѣтнитѣ дѣцата на покойния Цоно Найденовъ отъ с. Дисевца за 120 лева съ лихви и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Град. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 20 Ноемврий и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ длъжникови недвиж. имотъ а именно:

1) Едно лозе въ Дисевинското землище въ мѣстността „Кара-Орманъ“ около 2 1/2 ара при сѣбди: Дочо Найденовъ, Иванъ Тодоровъ, Н. Ивановъ и Христо Стойковъ оцѣнено за 15 лева.

2) Една нива въ сжщото землище въ мѣстността „Долний Садикъ“ отъ около 10 декара при сѣбди: Христо Найденовъ, Дочо Найденовъ и пѣтъ оцѣнено за 200 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитѣ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Пльвентъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто могатъ да пригѣждатъ и книжата относими се по проданта.

гр. Пльвентъ, 20 Ноемврий 1895 година.
Сждѣбентъ Приставъ Ив. А. Гърковъ
Дѣло № 210 отъ 95 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2454

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждѣб. Приставъ при Пльв. Окр. Сждѣ на I-й участѣкъ на основание изпълнителни листъ подъ № 103 издаденъ отъ Пльв. Град. Мир. Окр. Сждия на 27 Януарий 93 г. въ полза на Георги Георгиевъ отъ г. Пльвентъ противъ Христо Илиевъ отъ сжщия градъ за 500 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ „Град. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ Ноемврий и до 31 децъ ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Пльвентъ слѣдующитѣ недвижими длъжниковъ имотъ а именно:

Единъ бостанъ въ района на г. Пльвентъ въ мѣстността „Гривешката бара“ около 3 декара при сѣбди: Пѣтъ, Цано Тушмака, Иванъ Качармаза и Димитър С. Меоновъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първия пувачъ.

Желаящитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитѣ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Пльвентъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто могатъ да пригѣждатъ и книжата относими се по проданта.

гр. Пльвентъ, 27 Юний 1895 год.
Сждѣбентъ Приставъ Ив. А. Гърковъ
Дѣло № 64 отъ 93 год. 3 — 3

Пльвентъ, Печатница на Бакхрджиевъ и Рачевъ.